

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a Ing. Mgr. Martina Bruse v právní věci **žalobce: M. K.**, nar. ..., místo podnikání: Husova 514, Louny, zastoupeného JUDr. Vladimírem Davidem, advokátem, se sídlem Mírové náměstí 48, Louny, proti **žalovanému: Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Horní náměstí 103/2, Opava, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2012, č. j. 526/1.30/12/14.3,**

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2012, č. j. 526/1.30/12/14.3, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ústí nad Labem (dále jen „úřad práce“) ze dne 23. 11. 2011, č. j. 208298/11/MO. Tímto rozhodnutím úřad práce ve výroku I. uložil žalobci pokutu 20.000 Kč za správní delikt podle § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění účinném do 31. 12. 2011 (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), kterého se žalobce dopustil tím, že dne 8. 6. 2011 umožnil ve své provozovně v Lounech, Husova 514, výkon nelegální práce ve smyslu § 5 písm. e) bodu 1. zákona o zaměstnanosti paní J. K., nar. „X“. Ve výroku II. uložil úřad práce žalobci povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč. Žalobce se současně v žalobě domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

V žalobě žalobce předeslal, že pokuta mu byla uložena za to, že při kontrole provedené úřadem práce a Oblastním inspektorátem práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj dne 8. 6. 2011 byla zjištěna jako pomocná síla v kuchyni paní J. K. [správně J., pozn. soudu], bývalá manželka žalobce. Žalobce namítal, že již v reakci na kontrolu uvedl, že v době provádění kontroly paní J. K. nezaměstnával, ani jí nepřiděloval práci. Popřel, že by jí v souvislosti s jakoukoli činností vyplácel nějaké finanční částky. Paní J. K. je matkou žalobcova syna R. K., který je podle řádně uzavřené smlouvy zaměstnancem žalobce. Paní J. K. se podle žalobce v době kontroly v prostorách domu, který je ve vlastnictví žalobce (restaurace U Jichů), rozhodně nepohybovala z důvodu výkonu práce pro žalobce, ale proto, aby byla v kontaktu se svým synem. Žalobce podotkl, že o její přítomnosti na pracovišti nevěděl. I kdyby paní J. K. jakkoli vypomáhala, nečinila tak s vědomím žalobce a pro jeho osobu, ale zřejmě z důvodu, aby ulehčila pracovní nápor svému synovi.

Podle žalobce se žalovaný s těmito námitkami vůbec nevypořádal, pouze se omezil na konstatování, že se plně ztotožnil s odůvodněním rozhodnutí úřadu práce. Žalobce nesouhlasil s argumentem žalovaného, že syn žalobce pracuje v jeho provozovně jako číšník a paní J. K. se v době kontroly pohybovala v prostorách kuchyně, tudíž nemohla ulevit pracovnímu náporu syna. Žalobce totiž nikdy netvrdil, že paní J. K. vypomáhala svému synovi s přípravou jídel. Doplnil, že paní J. K. vypomáhala synovi se zajišťováním hygienických požadavků pro výkon funkce číšníka, zejména mu prala a žehlila pracovní oděv, který syn musel mít denně čistý. Za tímto účelem využívala malou místnost, která navazuje na prostor kuchyně a v níž je umístěna pračka a další potřeby pro praní a žehlení. Pokud byla paní J. K. přistižena v prostorách kuchyně, bylo to v okamžiku, kdy procházela přes kuchyň, neboť chtěla jít nakupovat.

Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž plně odkázal na odůvodnění obou správních rozhodnutí. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta pro nedůvodnost a žalobci byla uložena povinnost nahradit žalovanému náklady soudního řízení.

O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.

Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud se nejprve zabýval námitkou žalobce, že se žalovaný nevypořádal s jeho námitkami uvedenými v odvolání a omezil se pouze na konstatování, že se plně ztotožnil s odůvodněním rozhodnutí úřadu práce. Soud shledal, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je velmi stručné, přesto však poskytuje přiměřenou odpověď na všechny námitky, které žalobce uplatnil v odvolání. Žalovaný totiž zcela jednoznačně uvedl, že úřad práce záznamem o provedeném šetření [*protokolem o výsledku kontroly, pozn. soudu*] dostatečně prokázal, že žalobce porušil právní předpisy tím, že umožnil paní J. K. výkon nelegální práce ve své provozovně. Takto žalovaný reagoval na tvrzení a námitky žalobce směřující proti skutkovým zjištěním úřadu práce a dodal, že se s odůvodněním rozhodnutí úřadu práce plně ztotožňuje. K námitce, že paní J. K. pomáhala synovi, žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že se pohybovala v prostorách kuchyně, tudíž nemohla ulevit pracovnímu náporu syna, který v provozovně žalobce pracuje jako číšník. Žalovaný se dále věnoval výši uložené pokuty a podotkl, že úřad práce velmi obsírně a konkrétně rozvedl důvody, které jej vedly k uložení pokuty odpovídající 0,4 % zákonem stanovené sazby. Napadené rozhodnutí tedy nevykazuje nedostatek odůvodnění, který by bránil jeho věcnému přezkumu ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Soud proto vyhodnotil napadené rozhodnutí jako přezkoumatelné a přistoupil k posouzení věcných námitek.

Předmětem soudního řízení je přezkum rozhodnutí správních orgánů ve věci uložení pokuty za umožnění výkonu nelegální práce ve smyslu § 5 písm. e) bodu 1. zákona o zaměstnanosti, podle kterého „*[p]ro účely tohoto zákona se rozumí nelegální prací, pokud fyzická osoba nevykonává práci pro právnickou nebo fyzickou osobu na základě pracovněprávního vztahu nebo jiné smlouvy, nejde-li o manžela nebo dítě této fyzické osoby*“. Pokuta byla žalobci uložena podle § 140 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti, který stanoví, že „*[p]rávníká osoba nebo podnikající fyzická osoba se správního deliktu dopustí tím, že umožní výkon nelegální práce*“. Za tento správní delikt se podle § 140 odst. 4 písm. e) zákona o zaměstnanosti uloží pokuta do 5.000.000 Kč.

Mezi stranami nebylo sporu o tom, že dne 8. 6. 2011 byla v provozovně žalobce provedena kontrola, při které se v provozovně vyskytovala paní J. K., bývalá manželka žalobce. Spor však spočíval v tom, zda paní J. K. vykonávala uvedeného dne práci pro žalobce, či nikoliv. K této sporné skutkové otázce provedl úřad práce důkazy protokolem o výsledku kontroly dodržování pracovněprávních předpisů ze dne 29. 6. 2011 a výsledkem svědkyně J. K. skutečněným při ústním jednání dne 24. 10. 2011 v přítomnosti žalobce. Žalobci byla dále poskytnuta možnost vyjádřit se k provedeným důkazům, této možnosti žalobce využil.

Podle protokolu o výsledku kontroly ze dne 29. 6. 2011, který tvoří součást spisového materiálu, byla v rámci kontroly při výkonu práce zjištěna jako pomocná síla v kuchyni paní J. K., nar. „X“, která uvedla, že v provozovně žalobce pracuje zhruba jeden měsíc, a to nepravidelně podle potřeby. Výkon práce jako pomocná síla v kuchyni provádí pro žalobce jakožto zaměstnavatele, který jí tuto práci přidělil i dne 8. 6. 2011. Práci vykonává bez uzavřeného pracovněprávního vztahu, odměnu či mzdu za vykonanou práci jí vyplácí žalobce, a to v hotovosti. Tyto skutečnosti paní J. K. potvrdila dne 8. 6. 2011 svým podpisem na tzv.

ztotožňovacím listu, který tvoří přílohu č. 1 protokolu o výsledku kontroly. Žalobce v rámci kontroly uvedl, že paní J. K. je jeho bývalá manželka, která v provozovně navštěvuje svého syna R. K. a při té příležitosti občas v provozovně vypomůže. Toto své prohlášení obsažené v protokolu o výsledku kontroly žalobce potvrdil podpisem dne 29. 6. 2011. Navzdory řádnému poučení, které tvořilo nedílnou součást protokolu o výsledku kontroly, žalobce nevyužil možnost podat proti tomuto protokolu námitky.

Svědčce J. K. v rámci své svědecké výpovědi při ústním jednání ve správním řízení dne 24. 10. 2011, jehož se osobně účastnil i žalobce, vypověděla, že se občas zastaví za svým synem do provozovny žalobce a v rámci těchto návštěv synovi pomáhá tím, že mu žehlí, pere, atd. Protože se pračka nachází v místnosti, do které se chodí přes kuchyň, a svědkyně se tam nechtěla pohybovat v civilním oblečení, převlékla se do pracovního oděvu. Dodala, že kuchyni pouze procházela. Na otázku, proč v době kontroly tvrdila, že pracuje pro žalobce jako pomocná síla v kuchyni, žalobce jí přiděluje práci a vyplácí odměnu, svědkyně odpověděla, že byla nervózní a nacházela se v nelehké situaci, protože pár dnů před kontrolou byla okradena, přišla o celou kabelku včetně dokladů a peněz v hotovosti. Svědkyně uzavřela, že při svých návštěvách provozovny občas pečovala o zeleň na terase restaurace, protože ji tato práce baví.

Žalobce před vydáním rozhodnutí úřadu práce k věci uvedl, že paní J. K. byla v jeho provozovně za účelem návštěvy syna, který je tam zaměstnán. V provozovně nikdy nepracovala. Na základě závěrů kontroly uzavřel žalobce s paní J. K. dohodu o pracovní činnosti, protože se v provozovně občas vyskytovala, ačkoliv tam nepracovala. Na otázku, proč se paní J. K. nacházela v kuchyni v pracovním oděvu (bílé triko a kalhoty), žalobce odpověděl, že vždy, když přijde, se převléká, ale pokud je mu známo, kuchyni jen procházela.

Na základě takto zjištěného skutkového stavu vydal úřad práce rozhodnutí, jímž uložil žalobci pokutu za umožnění výkonu nelegální práce. Úřad práce vycházel ze skutečností uvedených v protokolu o výsledku kontroly a v jeho příloze č. 1 (tzv. ztotožňovací list), ve kterém je uvedeno vyjádření J. K. přímo v místě výkonu práce, a to bezprostředně, bez možnosti předchozí domluvy či přípravy. Úřad práce uvedl, že paní J. K. zastihla kontrola v pracovním oděvu bílé barvy při výkonu práce v kuchyni. Tvrzení žalobce a svědkyně J. K. po zahájení správního řízení považoval úřad práce za záměrná a účelová, snažící se zpochybnit skutečnosti zjištěné kontrolou. Žalovaný se s těmito závěry ztotožnil.

Žalobce jednotlivými žalobními námitkami zpochybňoval skutková zjištění správních orgánů, přičemž rozhodné okolnosti případu popisoval odlišně oproti závěrům, k nimž dospěl úřad práce a které potvrdil žalovaný. Soud však považuje skutková zjištění správních orgánů za dostatečná a správná a plně souhlasí s tím, jak byly provedené důkazy ve správním řízení hodnoceny. Soud připomíná, že základní podklad pro rozhodnutí o uložení pokuty v této věci představuje protokol o výsledku kontroly ze dne 29. 6. 2011 včetně jeho přílohy č. 1 obsahující vyjádření paní J. K. zachycené v den kontroly 8. 6. 2011. S obsahem tohoto protokolu byl žalobce řádně seznámen, což potvrdil svým podpisem dne 29. 6. 2011. Navzdory náležitému poučení žalobce neuplatnil námitky proti protokolu, tudíž lze mít za to, že s jeho obsahem souhlasil.

Teprve následně začal žalobce zpochybňovat zjištění, která jsou uvedena v protokolu o výsledku kontroly, a to zjevně, aby se vyhnul uložení pokuty za správní delikt. Svá tvrzení posléze upravila rovněž bývalá manželka žalobce J. K., která podle napadeného rozhodnutí měla pro žalobce vykonávat nelegální práci. Úřad práce však zcela správně poukázal na to, že vyjádření paní J. K. ze dne 8. 6. 2011 bylo poskytnuto zcela bezprostředně, bez možnosti předchozí přípravy a domluvy a bylo řádně podepsáno. Pozdější změněnou výpověď této osoby jako svědka při ústním jednání vyhodnotil úřad práce jako účelovou. S tímto názorem soud se soud ztotožňuje. Paní J. K. totiž při ústním jednání dne 24. 10. 2011 věrohodně nevysvětlila, proč se zásadně odchýlila od své původní výpovědi. Její tvrzení ze svědecké výpovědi, že byla nervózní a nacházela se v nelehké situaci, neboť pár dnů před kontrolou byla okradena, podle názoru soudu nepředstavuje legitimní důvod k tomu, aby při kontrole nepravdivě uvedla, že zhruba jeden měsíc pracuje v provozovně žalobce jako pomocná síla v kuchyni, práci jí přiděluje a odměnu v hotovosti vyplácí žalobce. Nervozita ani nelehká situace nemůže způsobit, že dotazovaná osoba uvede skutečnosti, které nejsou pravdivé, v takovém rozsahu a natolik podrobně a jednoznačně, jak vypovídala paní J. K. dne 8. 6. 2011. Soud proto ve shodě se správními orgány považuje tvrzení uvedená při kontrole za pravdivá a svědeckou výpověď paní J. K. podanou dne 24. 10. 2011 za nevěrohodnou.

S ohledem na obsah protokolu o výsledku kontroly ze dne 29. 6. 2011 včetně jeho přílohy č. 1 soud neuvěřil ani tvrzení žalobce, že v době provádění kontroly paní J. K. nezaměstnával, nepřiděloval jí práci a nevyplácel jí v souvislosti s jakoukoli činností nějaké finanční částky. Toto tvrzení žalobce, stejně tak jako celá žalobcova verze příběhu, není podloženo žádným relevantním důkazem, neboť svědeckou výpověď paní J. K. ze dne 24. 10. 2011 hodnotily správní orgány jako nevěrohodnou, resp. účelovou, a stejně tak činí i soud, přičemž žalobce žádný jiný důkazní prostředek k prokázání svých tvrzení v průběhu správního řízení nenavrl.

Skutečnosti uvedené v protokolu o výsledku kontroly ze dne 29. 6. 2011 jednoznačně vyvracejí námitky žalobce, že o přítomnosti paní J. K. na pracovišti v době kontroly nevěděl a že se tato nepohybovala v prostorách provozovny z důvodu výkonu práce pro žalobce, ale proto, aby byla v kontaktu se svým synem, resp. aby ulehčila svému synovi pracovní nápor. Žalovaný v této souvislosti zcela správně poznamenal, že pokud se paní J. K. nacházela v kuchyni, nemohla tím ulehčovat pracovní nápor svému synovi, který v provozovně žalobce pracoval jako čistič. Žalobcem zmiňované praní a žehlení pracovního oděvu totiž nepředstavuje ulehčování pracovního náporu, neboť netvoří součást výkonu činnosti čističe.

Žalobce nenavrl žádný důkazní prostředek ani pro své tvrzení, že pokud byla paní Jiřina Kolaříková přistižena v prostorách kuchyně, bylo to v okamžiku, kdy procházela přes kuchyň, neboť chtěla jít nakupovat. Soud k tomu podotýká, že paní J. K. nic takového neuváděla ani v den kontroly, ani posléze v rámci své svědecké výpovědi. To podle názoru soudu dokládá, že žalobce průběžně mění svá tvrzení s cílem se vyhnout uložené pokutě. Žádné z tvrzení žalobce uplatněných po sepsání protokolu o výsledku kontroly ze dne 29. 6. 2011 však není podloženo důkazem, a tudíž tato tvrzení nejsou způsobila jakkoli změnit závěr, že se žalobce správního deliktu dopustil.

Soud shrnuje, že při kontrole dne 8. 6. 2011 byla v kuchyni v provozovně žalobce zastížena bývalá manželka žalobce J. K. v pracovním oděvu, přičemž tato osoba uvedla, že

vykonává činnost pomocné síly v kuchyni, práci jí přiděluje a odměnu v hotovosti vyplácí žalobce. Paní J. K. rovněž uvedla, že pracuje pro žalobce bez uzavření pracovněprávního vztahu zhruba jeden měsíc, a to nepravidelně podle potřeby. Z tohoto zjištění, které vzaly správní orgány za prokázané, jednoznačně vyplývá, že paní J. K., která v daném okamžiku nebyla manželkou žalobce, vykonávala pro žalobce závislou práci bez pracovněprávního vztahu nebo jiné smlouvy, tj. nelegální práci ve smyslu § 5 písm. e) bodu 1. zákona o zaměstnanosti. Žalobce, který výkon této nelegální práce umožnil, se dopustil správního deliktu podle § 140 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti, za který mu byla v souladu s § 140 odst. 4 písm. e) téhož zákona uložena pokuta 20.000 Kč. Vzhledem k tomu, že žalobce výši uložené pokuty nerozporoval a navzdory výzvě správních orgánů ani nepředložil doklady o svých majetkových poměrech, přičemž ani v soudním řízení nenavrhoval moderaci výše pokuty ve smyslu § 78 odst. 2 s. ř. s., soud k výši pokuty poznamenává pouze to, že se jedná o 0,4 % horní zákonné hranice pokuty, což zjevně není nepřiměřené okolnostem případu.

Podle názoru soudu si správní orgány opatřily dostatek podkladů pro rozhodnutí a zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. S ohledem na výše uvedené proto soud uzavírá, že napadené rozhodnutí i rozhodnutí úřadu práce byla vydána v souladu s právními předpisy. Žalobu vyhodnotil soud jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému, který náhradu nákladů řízení požadoval, ale nevyčísлил, nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 22. dubna 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová